

Книга Даниїла - номер сто тридцять один

Розкриття пророчого гобелена: з'єднуючи точки від Одкровення до реалій сьогодення

Jeff Pippenger

2024-03-12

У попередніх статтях ми з'ясували, що міллеріти визнавали, що вони виконують притчу про десять дів, другий розділ книги Авакума та дванадцятий розділ книги Єзекіїля, вірші з двадцять першого по двадцять восьмий. Вірші з книги Єзекіїля вказують, що коли ці три пророчі уривки в останні дні будуть досконало виконані, «сповнення кожного видіння» звершиться. Сестра Вайт також торкається цього явища.

У книзі Об'явлення всі книги Біблії сходяться і завершуються. Тут є доповнення до книги Даниїла. Одна — пророцтво; інша — об'явлення. Запечатаною була не книга Об'явлення, а та частина пророцтва Даниїла, що стосується останніх днів. Ангел наказав: «А ти, Даниїле, затаї ці слова та запечатай книгу аж до часу кінця». Даниїл 12:4. Діяння апостолів, 585.

Притча про десять дів дослівно повторюється у час запечатування ста сорока чотирьох тисяч, який розпочався 11 вересня 2001 року і закінчиться, коли двері зачинять перед нерозумними дівами під час недільного закону, що незабаром настане. У той період історії виявляється дія кожного видіння, представленого в «усі книги Біблії сходяться й завершуються».

У попередній статті ми вибудовували основу розуміння, щоб викласти зовнішню лінію історії, представлену у сороковому вірші одинадцятої глави Даниїла, яка відображає політичну історію республіканського рога земного звіра. Та історія проходить паралельно з релігійною історією істинного протестантського рога земного звіра. Ми визначили кілька пророчих ліній, які стосуються республіканського рога земного звіра, і накладаємо ці лінії на пророчу історію, що почалася в час кінця у 1989 році.

Пророчий період земного звіра, що почався 1776 року і завершився у час кінця в 1798 році, є тією лінією, яку ми плануємо застосувати у спробі зібрати докупи всі лінії, що нині чинять свій вплив. Період від 1776 до 1798 року має ознаку Альфи й Омеги, бо він починається і закінчується законодавчою дією, якою нація говорить.

"Висловлення нації — це дія її законодавчої та судової влади." Велика боротьба, 443.

Основною характеристикою земного звіра є його мовлення. Конституція Сполучених Штатів була божественним документом, який відкрив двері для релігійної та політичної свободи і тим самим поглинув «потік» переслідувань, що протягом століть чинилися королями Європи та Католицькою церквою.

І змії випустив зі своїх уст воду, як повінь, услід за жінкою, щоб та повінь понесла її. І земля допомогла жінці: земля відкрила свої уста й поглинула ту повінь, яку дракон випустив зі своїх уст. Об'явлення 12:15, 16.

Наприкінці панування звіра із землі, який у біблійному пророцтві є шостим царством, він знову заговорить, але тоді говоритиме як дракон, примушуючи до виконання недільного закону.

І бачив я іншого звіра, що виходив із землі; і мав він два роги, подібні до ягняти, і говорив, як дракон. Об'явлення 13:11.

Звір із землі виник як шосте царство у 1798 році, коли папство було позбавлене своєї сили.

«І коли Папство, позбавлене своєї сили, було змушене припинити переслідування, Іван побачив, як піднімалася нова сила, щоб підхопити голос дракона і продовжити ту саму жорстоку й богохульну справу. Ця сила, остання, якій належить вести війну проти церкви та Божого закону, була символізована звіром із рогами, подібними до ягнячих». Знаки часу, 1 листопада 1899 р.

У 1798 році, коли папство зазнало смертельної рани, Сполучені Штати заговорили, і, як це завжди буває з Альфою та Омегою, те, що прозвучало на початку, передвіщало те, що прозвучить наприкінці. Акти про іноземців і підбурювання були проголошені законами у 1798 році, передвіщаючи закони, які впроваджуються наприкінці та стосуються нелегальної імміграції та ЗМІ.

Період, який ми розглядаємо, від 1776 до 1798 року, має ознаку Альфи й Омegi, бо на початку він позначає «мовлення» Декларації незалежності, що є прообразом Законів про іноземців і підбурювання 1798 року. У середині того періоду знаходиться Конституція Сполучених Штатів. Цей період дає пророче відображення правління земного звіра, бо він починає говорити як агнець, але завершується законодавством, що відображає дракона. Але, як це часто буває, початок і кінець речі співвідносяться як протилежності. Перша віха періоду відображена в останній, а середньою віхою була Конституція Сполучених Штатів, яку ратифікували ТРИНАДЦЯТЬ штатів. Слово «істина» на івриті утворене з першої, потім тринадцятої, а далі останньої літери єврейського алфавіту.

Період, який ми зараз розглядаємо, позначений підписом Першого й Останнього, який є Істиною. Цей період представляє період, що веде до початку правління земного звіра як шостого царства біблійного пророцтва, і, відповідно, він представляє період, що веде до завершення правління земного звіра як шостого царства біблійного пророцтва. Цей період розпочався в час кінця у 1989 році. 1776–1798 слід накласти на 1989 рік до недільного закону, що незабаром настане, коли земний звір заговорить як дракон, як це представлено Актами про іноземців і підбурювання.

Варто додати до нашого дослідження ще одну пророчу істину. Ця істина є складовою «часу кінця» як символу, який часто залишають поза увагою. Лаодикійський адвентизм цілком може знати, що 1798 рік був «часом кінця», але їхнє розуміння зазвичай на цьому й

закінчується, бо вони не мають уявлення, що кожна лінія реформи паралельна іншим лініям реформи. Кожна лінія реформи починається з «часу кінця».

Мойсей був прообразом Христа, і Мойсей прямо заявив про це, а Петро підтвердив це в книзі Діянь апостолів.

Господь, Бог твій, поставить тобі пророка з-посеред тебе, з твоїх братів, подібного до мене; його слухатимете. Повторення Закону 18:15.

Ісус мав бути «подібним до» Мойсея.

І тепер, браття, знаю, що ви через незнання це вчинили, як і ваші начальники. Але те, що Бог раніше провістив устами всіх Своїх пророків, що Христос має страждати, Він так і сповнив. Отож, покайтеся і наверніться, щоб згладжені були ваші гріхи, коли з Господнього лица прийдуть часи віради; і Він пошле Ісуса Христа, Якого наперед вам проповідано. Його мусить прийняти небо аж до часів відновлення всього, про що Бог говорив устами всіх Своїх святих пророків від початку світу. Бо Мойсей справді сказав батькам: Пророка з-поміж братів ваших підійме вам Господь, Бог ваш, як мене; Його послухаєте в усьому, що тільки Він вам скаже. І станеться, що кожна душа, яка не послухає того Пророка, буде знищена з-поміж народу. Так, і всі пророки від Самуїла та ті, що після нього, скільки тільки говорили, також провістили про ці дні. Дії 3:17-24.

Часом кінця в історії Мойсея було його народження, і воно було прообразом народження Христа. Під час народження і Христа, і Мойсея відбулося зростання знання, яке випробувало те покоління. Звістка про їхні народження спонукала драконову владу Єгипту та Риму спробувати вбити обіцяних пророцтвом. Пастухи на пагорбах і мудреці зі Сходу представляють тих, хто зрозумів зростання знання в час кінця.

Те, чого часто не помічають, — це що у часі кінця є дві віхи. Народився не лише Мойсей, а за три роки до нього народився його брат Аарон. За шість місяців до народження Христа народився його двоюрідний брат Іван. 1798 рік найчастіше визнають «часом кінця», і в 1798 році звір (політичний апарат), на якому блудниця сиділа верхи протягом Темних віків, був убитий, а роком пізніше «жінка», що сиділа на тому звірі, також померла.

У 1989 році було двоє президентів. Рейган правив до інавгурації 1989 року, а потім Буш-старший розпочав своє правління. Кінець тисячі двохсот шістдесяті років був прообразно позначений сімдесятьма роками вавилонського полону, і коли генерал Кір, племінник Дарія, стратив Валтасара в ніч бенкету, фактичним царем був Дарій. Дарій і Кір уособлюють дві віхи того часу кінця.

Пророчі взаємини між Мойсеєм і Аароном, Іваном та Ісусом, Дарієм і Киром, папством і Папою, а також Рейганом і Бушем — усе це джерела пророчого світла, якщо їх вивчати за правильною методологією. Тут ми звертаємо увагу на те, що Іван, двоюрідний брат Ісуса, був голосом у пустелі, прообразом якого був брат Мойсея Аарон, який вирушив у пустелю, щоб зустрітися з Мойсеєм, аби бути його голосом.

У тридцятирічний період перед помазанням Христа і протягом тридцяти років перед появою антихриста існує віха, яка визначає «голос». Для Христа це був голос Івана, що кличе в пустелі. У 533 році Юстиніан видав декрет, який визначав антихриста як виправника єретиків і главу церкви. Декрет Юстиніана був тим «голосом», що підготував до «декрету» недільного закону на Орлеанському соборі 538 року.

Армія генерала Кіра була голосом, який вказував на неминучість завоювання Вавилону Дарієм.

Поява війська Кіра перед мурами Вавилону була для юдеїв знаком, що їхнє визволення з полону наближалось. Більш як за століття до народження Кіра Натхнення згадало його поіменно і звеліло занотувати, що саме він мав учинити: взяти місто Вавилон зненацька та приготувати шлях для визволення дітей полону. Через Ісаю було сказано слово:

«Так говорить Господь до Свого помазаника, до Кіра, якого Я тримаю за правицю, щоб підкорити народи перед ним; ... щоб відчинити перед ним двостулкові ворота; і ворота не будуть зачинені; Я піду перед тобою і зроблю нерівні місця рівними: Я розіб'ю на шматки мідні ворота і розітну залізні засуви: і дам тобі скарби темряви та приховані багатства потаємних місць, щоб ти пізнав, що Я, Господь, який кличе тебе на ім'я, є Богом Ізраїля». Ісаїя 45:1-3. Пророки і царі, 551.

Коли визнається, що це два свідки або дві віхи, за допомогою яких встановлюється пророчий «час кінця», можна також визнати, що одна з двох віх представляє ідентифікацію, оголошення або попередження про наближення цієї історії. Аарон, Іван, Кир і Юстиніан представляють віху, що передують часові кінця. Час кінця у 1798 році є завершенням періоду від 1776 до 1798 років. Віха посередині тієї історії — це голос волаючого в пустелі про наближення цієї історії. Та історія почалася з публікації, що відкидала диктаторське правління як короля, так і папи, і завершилася публікацією, яка відображала характер диктатора. Публікація посередині представляла «попередження» про майбутню історію, і попередження полягало в тому, що Конституцію Сполучених Штатів буде скасовано наприкінці цієї історії.

Ця лінія історії почала повторюватися у 1989 році, і вона закінчується на недільному законі, коли попередження з пустелі, дане двісті років раніше, у 1789 році, відкидається. 1989 рік був часом кінця у кінці сорокового вірша, і він співвідноситься з часом кінця у 1798 році. 1989 рік співвідноситься з 1776-м, а недільний закон відповідає 1798-му. Посередині цієї історії, де приходиться сповнення кожного видіння, історія, що почалася 11 вересня 2001 року і триває до попередження 1789 року, сповнюється, і Конституція скасовується. Посередині має бути віха, бо Бог ніколи не змінюється. Та віха означатиме попередження для пророчої історії, що починається з недільного закону, який невдовзі настане.

1989 рік позначає час кінця в сороковому вірші, що веде до недільного закону в сорок першому вірші. Попереджувальне послання, яке надійшло після часу кінця, але перед недільним законом, — це 11 вересня 2001 року. Воно попереджає, що на завершенні того періоду історії третє «Горе», яке прийшло 11 вересня 2001 року і було негайно стримане,

знову вдарить як несподіваний сюрприз, і тисячі міст буде знищено. Коли це знищення настане, Сатана розпочне свою дивовижну працю, і ця праця розпочнеться під час недільного закону, що незабаром настане.

О, якби народ Божий усвідомлював близьке знищення тисяч міст, нині майже відданих ідолопоклонству! Але багато з тих, хто мав би проголошувати істину, звинувачують і засуджують своїх братів. Коли перетворювальна сила Божа зійде на уми, відбудеться рішуча зміна. Люди не матимуть схильності критикувати і руйнувати. Вони не займатимуть позиції, яка перешкоджає світлу світити світові. Їхня критика, їхні звинувачення, припиняться. Сили ворога збираються до бою. Попереду суворі битви. Тримайтеся разом, мої брати і сестри, тримайтеся разом. Єднайтеся з Христом. 'Не кажіть: Змова, . . . і їхнього страху не бійтеся і не лякайтеся. Освячуйте самого Господа Саваофа; і нехай Він буде вашим страхом, і нехай Він буде вашим трепетом. І Він буде святилищем; але каменем спотикання і скелею спокуси для обох домів Ізраїля, пасткою і сіттю для жителів Єрусалима. І багато хто з них спіткнеться, і впаде, і розіб'ється, і потрапить у сіті, і буде схоплений.'

Світ — театр. Актори, його мешканці, готуються зіграти свою роль в останній великій драмі. Про Бога забувають. Серед великих мас людства немає єдності, хіба що люди об'єднуються, щоб здійснити свої егоїстичні наміри. Бог спостерігає. Його наміри щодо бунтівних підданих здійсняться. Світ не відданий у руки людей, хоча Бог дозволяє стихіям смуги й безладдя панувати певний час. Діє сила знизу, щоб наблизити останні великі сцени драми — Сатана приходить як Христос і діє з усією оманю неправди в тих, хто об'єднується в таємні товариства. Ті, хто піддаються пристрасті до об'єднання, здійснюють задуми ворога. За причиною настане наслідок.

Беззаконня майже досягло своєї межі. Сум'яття охопило світ, і великий жах незабаром прийде на людей. Кінець уже дуже близько. Ми, які знаємо істину, повинні готуватися до того, що незабаром вразить світ як приголомшлива несподіванка. *Review and Herald*, 10 вересня 1903 р.

Попередження, прообразом якого стало запровадження Конституції у 1789 році, — це попередження третього ангела, яке повертається до другого Кадешу, коли починається запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Це попередження є попередженням першого голосу вісімнадцятого розділу книги Об'явлення, і тоді не лише впали великі будівлі міста Нью-Йорка, але й було змінено саму сутність Конституції. Конституція була написана і ґрунтувалася на англійському праві, основну філософію якого можна просто визначити так: «людина є невинуватою, доки її вину не буде доведено». Конституцію було написано з метою відкинути те, що відоме як римське право, основну філософію якого можна просто визначити так: «людина є винною, доки не буде доведено її невинуватість».

Попередження з пустелі 1789 року, представлене Конституцією, є попередженням 11 вересня 2001 року, і не лише палаючі будівлі ознаменували ту історію буквальним здійсненням, але й ухвалення (так би мовити) Патріотичного акта також було попередженням.

Закон «Патріот» (Акт 2001 року про об'єднання та зміцнення Америки шляхом надання належних засобів, необхідних для перехоплення та перешкоджання тероризму) був внесений до Конгресу США невдовзі після терористичних атак 11 вересня 2001 року. Законопроект було внесено до Палати представників 23 жовтня 2001 року, а до Сенату — 24 жовтня 2001 року. 26 жовтня 2001 року президент Джордж В. Буш підписав його, і він став законом. Метою закону «Патріот» було посилити спроможність уряду розслідувати та запобігати актам тероризму, а також розширити повноваження щодо стеження та правоохоронної діяльності, і він відкидав базовий і фундаментальний принцип англійського права, згідно з яким людина є невинуватою, доки її вину не буде доведено. Його й досі використовує урядова еліта для обходу належної правової процедури, права на приватність і справедливих судових розглядів.

Ми продовжимо це дослідження у нашій наступній статті.

Який наш стан у цей грізний і урочистий час? На жаль, яка гординя панує в церкві, яке лицемірство, який обман, яка любов до вбрання, легковажності та розваг, яке прагнення першості! Усі ці гріхи затьмарили розум, так, що вічні речі не розпізнаються. Хіба не будемо досліджувати Писання, щоб знати, де ми перебуваємо в історії цього світу? Хіба не маємо стати обізнаними щодо діла, яке звершується для нас у цей час, і щодо становища, яке ми, як грішники, повинні займати, поки триває це діло спокути? Якщо нам не байдуже спасіння наших душ, ми повинні рішуче змінитися. Ми повинні шукати Господа з щирим каяттям; ми повинні з глибоким жалем душі визнавати наші гріхи, щоб вони були зглажені.

Ми не повинні більше залишатися на зачарованій землі. Ми швидко наближаємося до завершення нашого часу випробування. Нехай кожна душа запитає: Яке моє становище перед Богом? Ми не знаємо, як скоро Христос візьме на уста наші імена і наші справи будуть остаточно вирішені. Якими ж, о, якими будуть ці вирокі! Чи будемо ми зараховані до праведних, чи будемо занесені до числа нечестивих?

Нехай церква встане і покається у своїх відступництвах перед Богом. Нехай сторожі пробудяться і дадуть сурмі певний звук. Це виразне попередження, яке ми маємо проголосити. Бог наказує Своїм слугам: «Клич на все горло, не стримуйся; піднеси свій голос, мов сурму, і звіщай Моєму народові його злочин, а домові Якововому — його гріхи». Потрібно здобути увагу людей; якщо цього не зробити, усі зусилля марні; хоч би й ангел із небес зійшов і промовив до них, його слова не принесли б більше користі, ніж якби він говорив у холодне вухо смерті. Церква повинна пробудитися до дії. Дух Божий ніколи не прийде, доки вона не приготує шлях. Потрібен ревний іспит серця. Потрібна спільна, наполеглива молитва, і вірою — прийняття Божих обітниць. Потрібно не вдягати тіло у веретище, як у давнину, а глибоко впокорити душу. У нас немає й найменшої причини для самовихваляння та самозвеличення. Ми повинні упокоритися під міцною рукою Божою. Він з'явиться, щоб утішити й благословити істинних шукачів.

Справа перед нами; чи візьмемося за неї? Ми повинні працювати швидко, ми повинні неухильно йти вперед. Ми маємо готуватися до великого дня Господнього. У нас немає

часу на зволікання, немає часу займатися корисливими справами. Світ слід попередити. Що ми робимо кожен особисто, щоб донести світло іншим? Бог доручив кожному його справу; кожен має свою роль, і ми не можемо занедбати цю справу, хіба що ризикуючи нашими душами.

О, браття мої, чи будете ви засмучувати Святого Духа й спонукати Його відступити? Чи замкнете двері перед благословенним Спасителем, бо ви не готові до Його присутності? Чи залишите душі гинути без пізнання істини, бо надто любите свій спокій, щоб нести тягар, який Ісус поніс за вас? Прокиньмося від сну. «Будьте тверезі, пильуйте, бо супротивник ваш диявол ходить, як лев рикаючий, шукаючи, кого б пожерти». Review and Herald, 22 березня 1887 року.